

Bogár László: Ez már nem elmélet...

2013 augusztus 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A világot irányító globális véleményhatalmi rendszer kiszolgáló személyzete szánakozó mosollyal szokta összeesküvéselmélet-gyártásnak minősíteni azokat a feltételezéseket, amelyek valamilyen hatalmi és akarati központot sejtetnek a világban zajló alapvető társadalmi, politikai történések mögött.

És persze mivel az a valóságszint, amely ezt az akaratot is magában rejt, láthatatlan, sőt, azt terjeszti önmagáról, hogy nem is létezik, így valóban nehéz a dolga azoknak, akik minél többet meg akarnak tudni róla. Amikor azt mondja önmagáról ez a hatalmi és akaratú centrum, hogy nem is létezik, akkor nem használ érveket. Csupán annyit állít, hogy értelmes és erényes ember ilyen képtelen dolgokat nem tételez fel, mármint, hogy itt valamiféle világhatalom létezne. Vagyis a felvilágosodás két alapfogalmát (az Észet és az Erényt) hívják segítségül, hogy így a vita még azelőtt eldőljön, mielőtt egyáltalán elkezdődhetett volna. Úgy vélik, hogy aki ilyen dolgokban hisz, az vagy végzetesen tudatlan (Ész), vagy végtelenül cinikus (Erény), kicsit durvábban fogalmazva vagy hülye, vagy gazember, esetleg mindkettő egyszerre. Most arra tennék kísérletet, hogy néhány olyan összefüggésre hívjam fel a figyelmét azoknak, akik összeesküvés-elméletek gyártásával vádolnak bennünket, amin el kellene gondolkodniuk. Az első mindjárt egy egészen kézenfekvő tény.

Tegyük fel, hogy valamilyen technikai eszközzel meg tudnánk fejteni a földgömbön áramló idegi impulzusokat, szóval képessé válnánk arra, hogy beszéljünk a földgömbtel. Akármilyen primitív lény is, azért az idegrendszerében is zajlik egyfajta „döntés-előkészítés és döntés”, tehát létezik valamilyen tudat a testében. Az, hogy számos földgömb hoz végzetesen rossz döntést ezzel a tudatával, az abból is látható, hogy mikor esz után eljönnek, nem mindegyikük tér vissza a föld alá időben, és ezek a napon kiszáradnak s elpusztulnak.

Ám felmerül a kérdés, vajon miről beszélgetnénk vele? Vajon a földgilizsza világtérképezési logikájának szintjéről látható-e mindaz, ami az emberi világban történik? Nem természetes-e, hogy a földgilizsza-társadalmak liberális médiamunkásai szánakozó mosollyal minősítenének összeesküvéselmélet-gyártásnak minden olyan feltételezést, amely az ember természetátalakító akarataról szólna? Azaz olyan föltötes akaratról, amely radikálisan és végzetesen változtatná meg földgilizsza-generációk ezreinek létfeltételeit. Egyáltalán az ember mint akarati centrum létezésének feltételezése is nevetséges volna a földgilizsza-populációk diskurzusaiban.

Márpedig ez csak azért lehet így, mert az ember tudata hierarchikusan sokkal magasabb szinten helyezkedik el, mint a földgilizstáé, így a földgilizstáé, de az utóbbi értelemesen soha nem fog rálátni az emberére.

És ezzel elérkeztünk témánk kritikus pontjához. A mai világunkat irányító véleményhatalom legdöntőbb jellemzője a létezés vertikálisitásának és az ettől elválaszthatatlan hierarchikus létszervezésnek, illetve az ezt a felismerést közvetíteni képes szakrális hagyomány létének a tagadása. A világot ténylegesen irányító emberek nagyon is tudják, hogy ez a Teremtés természetes rendje, hogy a hierarchia a szakralitás uralmát jelentette az ókori görög nyelvben, de stratégiájuk mégis arra épül, hogy ettől az ókori és egyetlen lényegi tudástól szisztematikusan megfosszák az emberi közösségek minél nagyobb részét. A hierarchia tudatának eltörlése a lehető leg súlyosabb bűn, amit ember az emberi létezés ellen elkövethet. A francia forradalom konstruktív erői a „szabadság, egyenlőség, testvériség” hármas jelszavával pontosan ezt vitték végbe.

Az „egyenlőség” fogalma fejezi ki a legbrutálisabban ezt a pusztítást, hisz egyetlen gesztussal söpri félre az emberi létezés szakrális lényegét, a szakrális tudások természet adta („teremtés-adta”) hierarchikus szervezésének a tudatát. Ez a pervers és pusztító egyenlősítés értelemesen lefelé nivellál, a legalacsonyabb szintű világtérképezési logikát teszi univerzálissá. Majd elnevezi „szabadságnak” azt, ami nem más, mint a magasabb értelmezési szinteken állók korlátlan és rejtett hatalomgyakorlásának a „szabadsága”, vagyis a legpusztítóbb „láthatatlan” diktatúra szabadsága.

És a slusszpoén, hogy mindezt cinikusan „demokráciának” vagyis a „nép uralmának” nevezték el a világ urai. Miközben napról világosabb, hogy a „demokratikus választás” nem a népet képviselő értelmiségi csoportok nemes vetélkedése annak eldöntésért, hogy melyikük képviseli a legpontosabban a nép törekvéseit. Hanem a hierarchikusan magasabb tudati szinten lévő csoportok dominanciáért zajló küzdelmeit láthatatlanná tenni igyekvő paraván, a választók cinikus és gátlástalan manipulálása az elítéltek által. Sajnos bármilyen szomorúan is hangzik, ez a több ezer éve tartó projekt ma is sikeres. A maradék szakralitás minden kétségbeesett ellenállása mellett is zavartalanul zajlik a világ deszakralizálása. A hétköznapi lét szakrális valóságának felszámolása után első lépésben az általuk konstruált vallások spirituális „rezervátumába” zárták a maradék szakralitást, most pedig második lépésben a vallásokat is felszámolják, és a globális reklámgépezet segítségével bezárják a tudatot az értelem gondolat akoljába. Tehát igazuk van, valóban szó sincs összeesküvés-elméletéről, az egész világműködés ugyanis maga az összeesküvés gyakorlata.

Bogár László – magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD

A trianoni győzeletről tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

